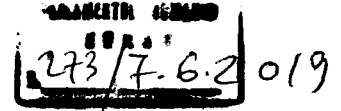

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea art. 3 alin. (2) din Legea nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, inițiată de domnul deputat ALDE Ică Florică Calotă și un grup de parlamentari PSD, ALDE, PMP (Bp. 114/2019).*

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 3 alin.(2) din *Legea nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul modificării elementelor constitutive ale comunicării efectuate de comisiile județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor cu privire la proprietarii terenurilor forestiere situate pe raza unității administrativ-teritoriale pentru care s-a invocat nulitatea titlurilor de proprietate la instanțele judecătorești și pentru care se solicită suspendarea serviciului public cu specific silvic.

II. Observații

1. În ceea ce privește eliminarea lit. a) din cadrul art. 3 alin. (2) din *Legea nr. 374/2006*, precizăm faptul că *"datele de identificare ale proprietarului terenului forestier pentru care s-a invocat nulitatea titlurilor de proprietate la instanțele judecătorești și unitatea administrativ-teritorială pe care este situat"* sunt elemente esențiale în asigurarea identității de obiect la nivelul autorităților implicate: comisia județeană pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, instanța de judecată și structura teritorială a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, competente teritorial.

În plus, acestea sunt date care trebuie să fie cunoscute cu certitudine la formularea acțiunilor prin care se invocă nulitatea titlurilor de proprietate la instanțele judecătorești.

2. Din analiza propunerii legislative nu rezultă cu claritate modalitatea în care comisiile județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor comunică structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură care sunt proprietarii terenurilor forestiere situate pe raza unității administrativ-teritoriale pentru care s-a invocat nulitatea titlurilor de proprietate la instanțele judecătorești și pentru care solicită suspendarea serviciului public cu specific silvic în situația în care pentru terenul forestier pentru care s-a invocat nulitatea titlurilor de proprietate la instanțele judecătorești nu există amenajament silvic în vigoare, din textul propus nerezultând dacă acesta vizează și ipoteza anterior menționată. În forma actuală a lit. b) a alin. (2) al art. 3 din *Legea nr. 374/2006* se prevede expres că, în această situație, comunicarea ante-menționată se efectuează pe baza datelor de identificare din titlul de proprietate, astfel încât, apreciem că prin eliminarea acestor prevederi din forma în vigoare a textului se pot crea anumite confuzii în aplicare cu efecte negative.

În plus, nu se înțelege rațiunea eliminării din cuprinsul art. 3 alin. (2) și a referirii exprese la unitatea administrativ-teritorială pe care este situat terenul forestier pentru care s-a invocat nulitatea titlurilor de proprietate la instanțele judecătorești, având în vedere că această normă este de natură să clarifice amplasamentul la nivel local al respectivului teren, în vederea aplicării concrete a prevederilor referitoare la suspendarea serviciului public

cu specific silvic de către structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Astfel fiind, apreciem că reglementarea propusă este lipsită de claritate și previzibilitate, ceea ce poate conduce la încălcarea exigențelor de calitate a legii instituite de art. 1 alin. (5) din *Constituția României, republicată*. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului¹.

3. Din punct de vedere al tehnicii legislative, semnalăm faptul că propunerea legislativă nu respectă cerințele impuse de normele prevăzute de *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, referitoare la conținutul instrumentului de prezentare și motivare a proiectului de act normativ, acesta necuprinzând, în opinia noastră, suficiente argumente viabile de natură să justifice intervenția legislativă, în condițiile art. 6 și 31 din această lege².

¹ A se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza Sissanis împotriva României, paragraful 66.

² ART. 6

(1) Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

(2) Pentru fundamentarea noii reglementări se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare.

(3) Proiectele de acte normative se supun spre adoptare însoțite de o expunere de motive, o notă de fundamentare sau un referat de aprobare, precum și de un studiu de impact, după caz.

(4) Actele normative cu impact asupra domeniilor social, economic și de mediu, asupra bugetului general consolidat sau asupra legislației în vigoare sunt elaborate pe baza unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern. Guvernul definește tipurile și structura documentelor de politică publică.

ART. 31

(1) Instrumentul de prezentare și motivare include conținutul evaluării impactului actelor normative, cuprinzând următoarele secțiuni:

a) motivul emiterii actului normativ - cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonanțele de urgență vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență, precum și eventualele consecințe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse;

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului

b) impactul socioeconomic - efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor;

c) impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri;

d) impactul asupra sistemului juridic - implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective; implicațiile asupra legislației interne, în cazul ratificării sau aprobării unor tratate ori acorduri internaționale, precum și măsurile de adaptare necesare; preocupările în materie de armonizare legislativă;

e) consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite;

f) activitățile de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ;

g) măsurile de implementare - modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale.

(2) În situația în care reglementarea propusă se elaborează în executarea unui act normativ, motivarea trebuie să cuprindă referiri la actul pe baza și în executarea căruia se emite.

(3) Forma finală a instrumentelor de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative trebuie să cuprindă referiri la avizul Consiliului Legislativ și, după caz, al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Curții de Conturi sau Consiliului Economic și Social.

(4) Guvernul stabilește structura și conținutul detaliat al instrumentelor de prezentare și motivare pentru actele normative inițiate de Guvern.